

ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ» ΤΩΝ ΗΜΙΪΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Η διαφαινόμενη κυβερνητική πρόθεση για «νομιμοποίηση» των αυθαιρεσιών που σχετίζονται με το παράνομο «κλείσιμο» των ημιυπαίθριων χώρων, μέσω της διαδικασίας καταβολής εφάπαξ τέλους νομιμοποίησης, είναι εντελώς απαράδεκτη. Επικαλούμενη υποκριτικά την ανάγκη επίλυσης ενός "κοινωνικού προβλήματος":

- που δημιουργήθηκε - στη συντριπτική του πλειοψηφία - από την ασύδοτη κερδοσκοπία των κατασκευαστικών εταιρειών, οι οποίες κλείνοντας αυθαίρετα τους ημιυπαίθριους χώρους αποσπούσαν εν συνεχεία μεγάλα κέρδη από τις πωλήσεις των κατοικιών,
- που ενισχύθηκε με τη σχεδιασμένη από την πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ κατεύθυνση αποδυνάμωσης του δημόσιου ελεγκτικού μηχανισμού, την απουσία ελέγχων για την τήρηση της πολεοδομικής νομοθεσίας, τα κενά και τις ελλείψεις σε προσωπικό, τις νομοθετικές παρεμβάσεις για "απλοποίηση" δήθεν των διαδικασιών κλπ.,

στην ουσία στρέφεται ενάντια στη μεγάλη πλειοψηφία των μικροϊδιοκτητών ακινήτων (πολύ μεγάλο μέρος των οποίων είναι ήδη υποθηκευμένο στο τραπεζικό κεφάλαιο) και τους φορτώνει ένα ακόμα χάρτσι, με μια εντελώς ισοπεδωτική λογική και για καθαρά φοροεισπρακτικούς λόγους. Ταυτόχρονα, ανοίγει το δρόμο για ένα ακόμα φαύλο κύκλο πελατειακών σχέσεων και ψηφοθηρικής ομηρίας πολλών χιλιάδων μικροϊδιοκτητών, αφού θα βρίσκονται διαρκώς υπό τη «δαμόκλειο σπάθη» της Εφορίας και της Πολεοδομίας. Είναι, λοιπόν, σαφές ότι την απορρίπτουμε κατηγορηματικά.

2. Παράλληλα, επισημαίνουμε ότι η αντιμετώπιση του τεράστιου προβλήματος της αυθαιρετης δόμησης - ενός κατεξοχήν πολιτικού και ταξικού προβλήματος - δε μπορεί να γίνει με την αποσπασματική θεώρηση περισσότερο ή λιγότερο υπαρκτών πλευρών του. Απορρίπτουμε με σαφήνεια τη «διάκριση» μεταξύ «αυθαιρεσιών που υπόκεινται σε κατεδάφιση» και «συνήθων αυθαιρεσιών που δεν υπόκεινται», απορρίπτουμε τη λογική της «σαλαμωτής τακτοποίησης» ζητημάτων, όπως οι εκτός σχεδίου κατασκευές, οι ημιυπαίθριοι, οι χώροι στάθμευσης, οι πρασιές κλπ. Στη βάση όλων των όψεων του προβλήματος της αυθαιρετης δόμησης βρίσκεται η πολιτική εμπορευματοποίησης και κερδοσκοπίας της γης και της χρήσης της, η πολιτική της πάση θυσία διασφάλισης της κερδοφορίας των κατασκευαστικών ομίλων. Στον αντίποδα, μόνο μια πολιτική που θα αντιμετωπίζει τη γη και τη χρήση της, την οργάνωση του κοινωνικού χώρου (δομημένου και μη), τη λαϊκή κατοικία και τις αναγκαίες υποδομές πιο ειδικά, ως κοινωνικά αγαθά και όχι ως εμπορεύματα, μπορεί να διαμορφώσει πλαίσιο ουσιαστικής επίλυσης του προβλήματος. Η πρότασή μας, για ενιαίο κρατικό φορέα κατασκευών, όπως την έχουμε παρουσιάσει και αναλύσει με την ευκαιρία της συζήτησης πλήθους άλλων ζητημάτων σχετικά με τον κλάδο των κατασκευών, αποκτά - και από αυτή την άποψη - ξεχωριστή σημασία και επικαιρότητα.

3. Σε κάθε περίπτωση, καλούμε το ΤΕΕ, εκτός από το να πράξει το αυτονόητο, απορρίπτοντας με σαφήνεια το επερχόμενο νέο «χαράτσι νομιμοποίησης», να μη συναινέσει στη σκόπιμα αποσπασματική τακτική της κυβέρνησης (όπως και της προκατόχου της), αλλά να ανοίξει, σήμερα κιόλας, τη συζήτηση για το σύνολο των ζητημάτων που σχετίζονται με την αυθαίρετη δόμηση με σκοπό τη διατύπωση μιας ολοκληρωμένης τοποθέτησης επί του ζητήματος.

Αθήνα, 03.03.2009

Για την "Πανεπιστημονική"

Γρηγόρης Γρηγοριάδης
Χημικός Μηχανικός
Μέλος ΔΕ του ΤΕΕ